

**Modlitwa pschirodneje maczerje sa jejne
pschirodne džeczi.**

Knježe, wschehomózny Božo, šmilny Wótcze, po twojej Bożej woli mam pschirodne džeczi a dyrbju město jich czélneje maczerje je wocžahnyč a saſtaracž. Teho dla pomhaj tež, luby Knježe Božo, so ſo twoja wola pola mje stanje, a ja nad nimi w pschibluschazej šwérnoſczi nicžo njesakomdžu. Džecžatka wschaſ, ty šmilny Wótcze, w tutym žiwjenju lěpscheho wukhowanja njewjedža, hacž šwojeju starſheju, a teju pschibluschnoſcž je, po wschej móžnoſczi jich czélne a duchowne ſbože pschisporjecž. Teho dla wodž mje psches šwojeho dobreho Duchha k wutrobnej luboſczi a šwérnoſczi pschecžiwo nim, so je pschede wschěmi wězami šwérku a k ſchuli a ſ tym k twojemu pósnačžu džeržu, w bohabojoſczi a wschitkich kſchecžijanskich pocžinkach naležnje a piłnje rošwuežuju, w prawym cžaſtu do džela a wuzitnych prózowanjow nawjeduju. Spožež jím tež, šmilny Wótcze, luboſcžiwu a poſluschnu wutrobu, so pod mojim šwérnym roſpoſaſanju rad a ſwólnje cžinja, mi niz mjenje hacž ſwojemu czelnemu starſhemu poſluchaju a ſ zyłeje wutroby pschiwiſzaju. Ach ſwarnuj mje, lubſhi Božo, so njebych jím žadyn ſly, nje kſchecžijanski prut byla, ale luboſcžiwa, jich ſbože pytaza macžer; ſwarnuj mje, so njebych ſ hidženjom a ſlobjenjom hrubje a njeſmilnie ſ nimi ſakhadžala; ſwarnuj mje, so njebych, ſchtož taſ husto mazochi cžinja, jím jich nanowu wutrobu kradnyč pytała; ſwarnuj mje, so njebych ženje ſe žaneho druheho ſamysł, hacž jenicžy ſ luboſcze jich lěpscheho dla je khostala, hdynž je khostanje jím nuſne; ſwarnuj mje, so na dobrym wocžehnjenju a šwérnym

Domjazy woltat.

12